

Arrest

nr. 226 750 van 26 september 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. BUYSSE
Kortrijksesteenweg 597
9000 GENT**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 25 april 2019 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 3 april 2019 waarbij haar aanvraag wordt afgesloten met een technische weigering.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 30 april 2019 met refertenummer X

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 juli 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 september 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. VANTIEGHEM, die loco advocaat S. BUYSSE verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché N. ONRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“Naar aanleiding van de aanvraag tot regularisatie op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, bij onze diensten ingediend per aangetekend schrijven van 26/07/2018, wil ik u informeren dat deze aanvraag hierbij afgesloten wordt met een technische weigering:

Artikel 9ter §1 - alinea 3 van de wet van 15 december 1980 stelt dat de vreemdeling samen met de aanvraag “alle nuttige en recente inlichtingen aangaande zijn ziekte” overmaakt.

Uit analyse van de medische stukken overgemaakt in het kader van de bovenvermelde aanvraag, blijkt dat de adviserende arts van de Dienst Vreemdelingenzaken heeft vastgesteld dat, om zich te kunnen uitspreken over de aandoening van de aanvrager, bepaalde bijkomende medische inlichtingen noodzakelijk zijn om een volledig en objectief medisch advies te kunnen geven. Op 08/10/2018 en 12/11/2018 werd aan betrokkene een uitnodiging overgemaakt om binnen de 2 weken verschillende bijkomende medische inlichtingen en stukken over te maken. Daar betrokkene de gevraagde medische inlichtingen niet heeft overgemaakt binnen de vooropgestelde termijn, bevindt de adviserende arts zich in de onmogelijkheid een medisch advies uit te brengen (zie bijgevoegde bijlage d.d. 03/04/2019). Hieruit volgt dat de aanvraag om machtiging tot verblijf negatief wordt afgesloten wegens gebrek aan voorlegging van de gevraagde nuttige inlichtingen.”

Het advies waarvan sprake luidt als volgt:

“Ik kom terug op uw vraag voor evaluatie van het medisch dossier voorgelegd door genoemde persoon in het kader van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 26.07.2018.

Verwijzend naar uw vraag voor advies kan ik u meedelen:

Aangezien bepaalde bijkomende medische inlichtingen noodzakelijk zijn om een volledig en objectief medisch advies te kunnen geven en betrokkene heeft nagelaten deze over te maken binnen de vooropgestelde termijn, is het niet mogelijk het medisch dossier te beoordelen.

Ik verklaar hierbij, dat ik mij in de onmogelijkheid bevind een medisch advies uit te brengen over de huidige medische toestand van betrokkene.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Het enig middel is onder meer afgeleid uit de schending van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoekster verwijt de verwerende partij ook een manifeste beoordelingsfout. Verzoekster citeert artikel 9ter en betoogt onder meer het volgende:

“Over de gegrondheid van een dossier art. 9ter VW beslist de Arts — Adviseur van DVZ. Hij zal onder meer nagaan of het dossier volledig is. Dit houdt in dat hij ook nakijkt of er oa een medische attest ter actualisatie bij de aanvraag zijn gevoegd. Hij is enkel bevoegd om over de inhoud daarvan te oordelen. Indien de aanvraag ontvankelijk is, wordt de ernst van het medisch risico door een arts ingeschat. In casu verwerpt men de aanvraag echter als technisch.

Verwerende partij beperkt zich ertoe in haar beslissing te verwijzen naar het advies van de arts-geneesheer die uiteenzet deze zich in de onmogelijkheid bevindt een medisch advies uit te brengen.

Verzoekster kan niet akkoord gaan met een dergelijke afwijzing van haar verzoek tot tijdelijke regularisatie gezien zij de stukken ter verantwoording wel degelijk overmaakte (stukken 3)

Er is dan geen enkele afdoende motivering waarom verwerende partij de aanvraag van verzoekers niet ten gronde zou moeten beoordelen, dan wel zelf enig onderzoek zou uitvoeren.”

2.2. De verwerende partij heeft, niettegenstaande zij daartoe op regelmatige wijze werd uitgenodigd door de griffie van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, geen nota ingediend.

2.3.1. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De overheid is onder meer verplicht om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk te onderzoeken, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen. (RvS 28 juni 2018, nr. 241.985, ROELS)

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de totstandkoming van de bestreden beslissing is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet op kennelijk onredelijke wijze tot haar besluit is gekomen (RvS 7 november 2001, nr. 101.624).

De bestreden beslissing is genomen op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

“§ 1

De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§ 1/1

De toekenning van een machtiging tot verblijf in het Rijk bedoeld in dit artikel kan worden geweigerd aan de vreemdeling die zich niet aanmeldt op de in de oproeping vastgestelde datum door de ambtenaar-geneesheer of de geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde of de door de minister of zijn gemachtigde aangestelde deskundige en hiervoor ten laatste binnen de vijftien dagen na het verstrijken van deze datum geen geldige reden opgeeft.

§ 2

Bij zijn aanvraag toont de vreemdeling zijn identiteit voorzien in § 1, eerste lid, aan door middel van een identiteitsdocument of een bewijselement dat voldoet aan volgende voorwaarden:

1° het bevat de volledige naam, de geboorteplaats en -datum en de nationaliteit van betrokkene;

2° het is uitgereikt door de bevoegde overheid overeenkomstig de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie;

3° het laat toe een fysieke band vast te stellen tussen de titularis en de betrokkene;

4° het is niet opgesteld op basis van loutere verklaringen van de betrokkene.

De vreemdeling kan eveneens zijn identiteit aantoonen door verschillende bewijselementen die, samen genomen, de constitutieve elementen van de identiteit bepaald in het eerste lid, 1°, bevatten op voorwaarde dat elk bewijselement minstens voldoet aan de voorwaarden voorzien in het eerste lid, 2° en 4°, en minstens één van de elementen voldoet aan de voorwaarde voorzien in het eerste lid, 3°.

De verplichting om zijn identiteit aan te tonen is niet van toepassing op de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken. De vreemdeling die van deze vrijstelling geniet, toont dit uitdrukkelijk aan in de aanvraag.

§ 3

De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoonst op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

4° indien de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde in een advies vaststelt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk;

5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling met uitzondering van de elementen die werden aangehaald in het kader van een aanvraag die als onontvankelijk werd beoordeeld op basis van artikel 9ter, § 3, 1°, 2° of 3°, en met uitzondering van de elementen aangehaald in eerdere aanvragen waarvan afstand werd gedaan.

§ 4

De vreemdeling wordt uitgesloten van het voordeel van deze bepaling, wanneer de minister of zijn gemachtigde van oordeel is dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de betrokkene handelingen gepleegd heeft bedoeld in artikel 55/4.

§ 5

De in § 1, vijfde lid, vermelde deskundigen worden benoemd door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

De Koning stelt de procedureregels vast bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en bepaalt eveneens de wijze van bezoldiging van de in het eerste lid vermelde deskundigen.

§ 6

Artikel 458 van het Strafwetboek is van toepassing op de gemachtigde van de minister en de leden van zijn dienst, wat betreft de medische gegevens waarvan zij in de uitoefening van hun ambt kennis krijgen.

§ 7

De aanvraag om machtiging tot verblijf in het Rijk bedoeld in dit artikel, afgelegd door een vreemdeling die toegelaten of gemachtigd werd tot een verblijf van onbepaalde duur, wordt, wanneer zij nog in behandeling is bij de Dienst Vreemdelingenzaken ambtshalve zonder voorwerp verklaard, tenzij de vreemdeling, binnen een termijn van zestig dagen te rekenen vanaf het inwerkingtreden van deze bepaling of vanaf de overhandiging van de titel waaruit het onbepaald verblijf blijkt, bij een aangetekende brief aan de Dienst Vreemdelingenzaken, de voortzetting van de behandeling vraagt.

§ 8

De aanvraag om machtiging tot verblijf in het Rijk wordt louter beoordeeld op grond van de laatst ingediende aanvraag die bij een aangetekende zending werd overgezonden aan de minister of aan zijn gemachtigde. De vreemdeling die een nieuwe aanvraag indient wordt geacht afstand te doen van de eerder ingediende hangende aanvragen.”

Deze bepaling impliceert dat, voor zover is voldaan aan de ontvankelijkheidsvoorwaarden en geen toepassing wordt gemaakt van de uitsluitingsgrond vermeld in §4, of van de §§ 7 en 8, de aanvraag in beginsel wordt beoordeeld door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die een advies verschaft van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in het land van herkomst, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

Het wordt niet betwist dat dat in casu niet is gebeurd, zonder dat toepassing wordt gemaakt van de wettelijk vastgelegde afwijkingsmogelijkheden. De bestreden beslissing blijkt evenwel te zijn genomen omdat het bestuur van oordeel is dat verzoeker niet heeft voldaan aan de medewerkingsplicht en dat dit ertoe heeft geleid dat, bij gebrek aan voorlegging van de gevraagde nuttige inlichtingen, de ambtenaar-geneesheer geen medisch advies kon uitbrengen.

Daargelaten de vraag of in de gegeven omstandigheden het niet-uitbrengen van een advies in de zin van §1, vijfde lid, in het reglementaire kader is toegestaan, moet worden nagegaan of de verwerende partij het zorgvuldigheidsbeginsel in acht heeft genomen bij het beoordelen van het dossier, en niet op kennelijk onredelijke wijze tot haar beslissing is gekomen.

2.3.2. Uit het administratief dossier blijkt het volgende:

Verzoekster diende haar aanvraag in op 26 juli 2018. Onder de hoofding “inventaris van de stukken” in fine van deze aanvraag wordt vermeld:

“-afschrift van het ID; nationaal paspoort

-een standaard medisch getuigschrift aangaande de ziekte

-medisch rapport toegang gezondheidszorg land van herkomst.”

Uit het mapje beveiligde medische stukken blijkt dat het standaard medisch getuigschrift (SMG) dat werd gevoegd, gedateerd is op 4 juni 2018. Het SMG is dus minder dan drie maanden oud, zoals de wet het voorschrijft.

In het administratief dossier bevindt zich een brief, gedateerd op 8 oktober 2018, uitgaande van de verwerende partij en gericht aan verzoekster, waarin het volgende wordt gesteld:

“De Medische Sectie van de Directie Uitzonderlijk Verblijf van de Dienst Vreemdelingenzaken heeft mij verzocht de door u aangehaalde gezondheidsproblemen te beoordelen in het kader van uw aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012).

Ik ben van oordeel dat de door u overgemaakte medische gegevens onvoldoende zijn om mij toe te laten een volledig en objectief medisch advies te verstrekken.

Deze appreciatie vereist dat het bijgevoegd medisch attest volledig en leesbaar wordt ingevuld; wij vragen u dit attest binnen de 14 dagen na ontvangst per post over te maken aan:

Dienst Vreemdelingenzaken, Directie Uitzonderlijk Verblijf – Medische Sectie, WTC II, Antwerpsesteenweg 59B te 1000 Brussel, per post of op faxnummer 02 274 66 87.

Gelieve bovendien volgende medische rapporten voor te leggen:

-Verslag 24-uurs bloeddrukmeting voor staving van gestelde diagnose van arteriële hypertensie tussen augustus 2015 en juli 2018

-Laboresultaten ter staving van hyperglycemie voor start Metformine tussen augustus 2015-2018

-Verslag van oesofagoduodenogastroscoopie ter diagnose en follow-up van de reflux oesofagitis tussen augustus 2015-2018

-Overzicht apotheekaankopen van augustus 2015- juli 2018

-Verslag van diagnose en opvolging bij psychiater met instellen van antidepressiva voor angstaanvallen en follow-up bij psychiater/psycholoog van augustus 2015-juli 2018

Het is in uw belang om alle pertinente medische stukken voor te leggen om mij toe te laten een zo objectief en volledig mogelijk advies te verstrekken.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat indien u zonder geldige reden geen gevolg geeft aan deze uitnodiging, of desgevallend, niet de exacte medische rapporten voorlegt zoals hierboven opgesomd, wij zullen besluiten dat de hier bedoelde procedure geen belang meer heeft voor u en de betreffende aanvraag zonder gevolg geklasseerd zal worden. Dit zal eveneens het geval zijn indien het niet mogelijk is om u te bereiken op het laatste adres waarvan u ons op de hoogte heeft gebracht.

Desgevallend wordt ook het attest van immatriculatie ingetrokken, dat u in deze verblijfsprocedure werd afgeleverd.“

Verzoekster stelt dat stukken werden nagezonden en dat uit het attest van Dr. H. blijkt dat er sprake is van morbide obesitas en diabetes mellitus en hypertensie waarbij patiënte niet de middelen heeft om zich psychiatrisch te laten behandelen.

Het administratief dossier bevat inderdaad een door de arts A. H. ingevuld SMG bevat gedateerd op 20 oktober 2018 en nog wat bijkomende medische stukken die dateren van na juli 2015.

Op 12 november 2018 stuurt de ambtenaar-geneesheer evenwel een tweede brief, met de volgende inhoud:

“De Medische Sectie van de Directie Uitzonderlijk Verblijf van de Dienst Vreemdelingenzaken heeft mij verzocht de door u aangehaalde gezondheidsproblemen te beoordelen in het kader van uw aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012).

Ik ben van oordeel dat de door u overgemaakte medische gegevens onvoldoende zijn om mij toe te laten een volledig en objectief medisch advies te verstrekken.

Deze appreciatie vereist dat het bijgevoegd medisch attest volledig en leesbaar wordt ingevuld; wij vragen u dit attest binnen de 14 dagen na ontvangst per post over te maken aan:

Dienst Vreemdelingenzaken, Directie Uitzonderlijk Verblijf – Medische Sectie, WTC II, Antwerpsesteenweg 59B te 1000 Brussel, per post of op faxnummer 02 274 66 87.

Gelieve bovendien volgende medische rapporten voor te leggen:

-Hospitalisatieverslagen van augustus 2015-juli 2018

Het is in uw belang om alle pertinente medische stukken voor te leggen om mij toe te laten een zo objectief en volledig mogelijk advies te verstrekken.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat indien u zonder geldige reden geen gevolg geeft aan deze uitnodiging, of desgevallend, niet de exacte medische rapporten voorlegt zoals hierboven opgesomd, wij zullen besluiten dat de hier bedoelde procedure geen belang meer heeft voor u en de betreffende aanvraag zonder gevolg geklasseerd zal worden. Dit zal eveneens het geval zijn indien het niet mogelijk is om u te bereiken op het laatste adres waarvan u ons op de hoogte heeft gebracht.

Desgevallend wordt ook het attest van immatriculatie ingetrokken, dat u in deze verblijfsprocedure werd afgeleverd.“

Deze brief werd aangetekend verzonden aan verzoekster en per mail aan haar raadsman, samen met, opnieuw, een in te vullen SMG.

Uit het voorgaande blijkt dat verzoekster gevolg heeft gegeven aan het eerste schrijven van de ambtenaar-geneesheer. Getuige daarvan diens tweede schrijven, waarin –naast het standaard gevraagde SMG- uitsluitend en voor de eerste keer hospitalisatieverslagen worden opgevraagd. Het blijkt niet dat verzoekster aan dit schrijven gevolg heeft gegeven.

Het staat de ambtenaar-geneesheer vrij om te bepalen welke inlichtingen hij nodig heeft om tot een medisch advies te komen. Hij mag zich daarbij echter niet kennelijk onredelijk opstellen, en hij mag niet blind zijn voor de gegevens die zich al in het dossier bevinden.

In die optiek is de Raad van oordeel dat niet valt in te zien om welke reden de ambtenaar-geneesheer op 12 november 2018 opnieuw vraagt om een SMG in te vullen terwijl verzoekster op zijn vraag al een nieuw SMG had voorgebracht, gedateerd op 20 oktober 2018, en dus minder dan een maand voordien. Dit klemt des te meer nu luidens artikel 9ter, §1, vierde lid van de Vreemdelingenwet het bij de aanvraag gevoegde SMG tot drie maanden oud mag zijn.

Blijft, tot slot, de vaststelling dat met de brief van 12 november 2018 ook hospitalisatieverslagen werden gevraagd voor de periode augustus 2015-juli 2018, de periode voorafgaand aan de op 26 juli 2018 ingediende aanvraag. Uit het administratief dossier blijkt niet dat dergelijke verslagen werden neergelegd. Evenwel moet er op worden gewezen dat noch uit het SMG van 4 juni 2018, noch uit het SMG van 20 oktober 2018 blijkt dat verzoekster ooit gehospitaliseerd zou zijn. Het spreekt voor zich dat van verzoekster niet kan worden gevraagd om stukken neer te leggen waarvan het bestaan niet vaststaat om haar vervolgens het belang bij de aanvraagprocedure te ontzeggen en haar aanvraag zonder gevolg te klasseren precies omdat dergelijke stukken niet werden neergelegd. Dit klemt des te meer nu aan verzoekster geen actualisatie werd gevraagd, maar hospitalisatieverslagen voor de periode van drie jaar die aan de aanvraag voorafgaat, terwijl in het advies de ambtenaar-geneesheer stelt zich in de onmogelijkheid te bevinden een medisch advies uit te brengen over de huidige medische toestand van betrokkene.

Gelet op de recente stukken die door verzoekster werden neergelegd bij de aanvraag en deze die werden nagezonden op vraag van de ambtenaar-geneesheer, kan de Raad niet anders dan vaststellen dat op kennelijk onredelijke wijze, of minstens met miskenning van de stukken van het dossier werd geoordeeld dat de ambtenaar-geneesheer zich in de onmogelijkheid bevindt om een medisch advies uit te brengen over haar huidige medische toestand.

2.3.3. Het middel is in de besproken mate gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 3 april 2019 waarbij verzoeksters aanvraag wordt afgesloten met een technische weigering wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig september tweeduizend negentien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS